

شادی‌مان را سر سفره فقرا بردیم

گپ و گفتی با عروسی و دامادی که مراسم عروسی‌شان را به جای تالارهای مجلل در کوره‌پز خانه‌های جنوب تهران بین فقرا و ایتام جشن گرفتند

عکس‌ها از تسنیم

مجید حسین‌زاده | روزنامه نگار

پرونده

صحبت مراسم ازدواج که می‌شود توی ذهن خیلی از ما کلیشه‌های رایجی شکل می‌گیرد. هر روز زوج‌های زیادی هستند که در همین فضاها مراسم خودشان را برگزار می‌کنند و به خانه بخت می‌روند اما در همین بین کسانی هم هستند که ایده به خرج می‌دهند و این مراسم را متفاوت برگزار می‌کنند. تفاوتی که باعث می‌شود سودی از این کارشان هم به دیگران برسد. «علیرضا شاری»، طلبه متولد ۱۳۷۶ است که به اتفاق همسر خودش «کوثر عابدینی»، یک تصمیم جالب گرفته‌اند. آن‌ها روز پنج‌شنبه به جای برگزاری مراسم ازدواج‌شان در تالارهای مجلل، به کوره‌پزهای اسلام‌آباد «شهری» رفتند و به دور از تجملات رایج به ساده‌ترین شکل ممکن مراسم‌شان را برگزار کردند. مراسمی که ویدئوی آن در فضای مجازی بازدید زیادی هم داشت. آن‌ها مصمم بودند شادی‌شان را با مرهمی محروم اما مهربان تقسیم کنند. کادویی که این زوج جوان در این عروسی گرفتند نه هدایای مادی بلکه لبخندی بود که روی لب‌های آدم‌های محروم جامعه نشست. در ضمن و برخلاف بقیه عروسی‌ها که دیگران به عروسی و داماد هدیه می‌دهند، این‌بار این زوج برای مردم این قسمت از شهر، چیزهایی بردند و به جز تقسیم گوشت گرم و سبک کالایی و ملزومات اولیه زندگی، شام و لیسه ازدواج‌شان را هم در کنار همین افراد نوش جان کردند. در پرونده امروز زندگی سلام، به سراغ این زن و شوهر فقیم و با آن‌ها درباره این تصمیم‌شان صحبت کردیم.

می‌خواستیم شادی خودمان را ببریم سر سفره فقرا

علیرضا شاری یک جوان دهه هفتادی است که خودش را طلبه‌ای ساده معرفی می‌کند. او اصرار می‌کند نمی‌خواهم شخصی در این ماجرا برجسته شود بلکه خود عمل است که باید دیده شود.

علیرضا هدفش از انجام این کار جالب را این گونه

توضیح می‌دهد: «علامه بزرگوار ی به نام علامه حائری می‌فرمایند وقتی می‌بینید عالم تاریک است، نگویید عالم تاریک است. اول از خودتان شروع کنید، بر خیزید خودتان شمع روشن کنید. ما هم تصمیم گرفتیم سهم خودمان را ادا کنیم و شمع روشن کرد به باشیم، ما اصرار داشتیم هم‌وزیرگی‌های یک ازدواج آسان را رعایت کنیم و هم با الگوگیری از زندگی حضرت علی (ع) و حضرت فاطمه زهرا (س) سیره و سنت آن‌ها را ادامه دهیم. ما تصمیم گرفتیم در این مراسم، با فقرا شریک شویم و این شادی خودمان را ببریم سر سفره فقرا و جشن‌مان را در کنار آن‌ها برگزار کنیم. ماحتی سعی کردیم سنت و لیسه دادن را هم رعایت کنیم و این وعده غذایی را احتما بدیم. در واقع ما هم سنت‌ها را رعایت و هم سعی کردیم سودی از این اتفاق به مستضعفان برسد.»

چندین زوج در این مراسم، تصمیمی مشابه گرفتند

از شاری در باره واکنش اطرافیان و خانواده درباره این تصمیم می‌پرسم که توضیح می‌دهد: «خانواده من و خانمم که کاملاً موافق بودند. من و خانمم تحت شیوه تربیتی پدر و مادرهای خودمان بوده‌ایم که شخصیت ما را به وجود آورده است. طبیعی می‌دانم پدر و مادر خودشان جلوتر از ما پذیرنده این اتفاق باشند. اما بین دوستان و اقوام، طبیعی است که ممکن است حرف و حدیث‌هایی وجود داشته باشد. علت مشخصی هم دارد. خیلی‌ها از این نوع مراسم تصور خاصی

جامعه و مسئولان، حواس‌شان به فقرا باشد

از شاری می‌پرسم اصلاً چه شد که این کوره‌پزخانه‌ها را انتخاب کردید که می‌گوید: «بینید من خودم اهل قم هستم. اما اگر این منطقه نزدیک تهران را انتخاب کردم، کارم دلیل داشت. من عمداً این منطقه را که در نزدیکی تهران است، انتخاب کردم تا ذهن‌ها و توجه‌ها را به این منطقه جلب کنم. البته ما قبل از فعالیت‌های جهادی به این مناطق رفته بودیم اما این منطقه را برای برگزاری مراسم انتخاب کردیم تا جامعه و مسئولان ببینند که در کنار گوش همین پایتخت با همه سروصدایش، چنین مردمی هم زندگی می‌کنند. آدم‌هایی که احتیاجات اولیه زندگی‌شان هم فراهم نشده است و برای خیلی مسائل معیشتی شان دچار مشکل هستند. به نظر من بخشی از جامعه یا مسئولان به خواب رفته‌اند که مردم چنین مناطقی را فراموش کرده‌اند. من خواستم به نوعی جامعه، مسئولان و رسانه‌ها را بیدار کنم تا این محرومیت‌ها دیده شوند. این‌ها هم مردم ما هستند.»

مراسم عروسی دیگری نخواهیم گرفت

در چنین اتفاقاتی، همیشه آدم‌هایی هم هستند که سؤالات و ابهاماتی را مطرح می‌کنند. مثلاً کاربرانی در فضای مجازی نوشته بودند که ممکن است آقای شاری و همسرش هم مراسم جداگانه‌ای را دوباره برگزار کنند و به زودی ویدئوهایش سر از شبکه‌های اجتماعی

کارگردان این مراسم، خداوند بود

آثار توکل و مصمم بودن را در جای‌جای صحبت‌های شاری می‌توان حس کرد. از او می‌پرسم حالا که چنین تصمیم سختی را عملی کردید، خودتان چه حسی به آن دارید؟ شاری پاسخ می‌دهد: «من این کار را کاملاً خدایی می‌دانم. شاید بخشی از اجرای آن بر عهده من یا اشخاص دیگر هم‌راهم، خانواده‌مان و دوستان بوده باشد اما کارگردانی این رویداد بر عهده خود خداوند بوده است. در یک اتفاق خدایی، دیگر ما اشخاص کنار می‌رویم. کار

مراسم‌مان پربرکت بود

این طلبه جوان درباره طرح اولیه و ایده انجام چنین کاری، می‌گوید: «می‌توانیم بگوییم این تصمیمی بود که من و همسر با هم گرفتیم. ما قبلاً این مناطق را در اردوهای جهادی از نزدیک دیده بودیم. من به خانمم گفتم ما خیلی راحت و معمولی می‌توانیم مراسم ازدواج خودمان را شبیه بقیه برگزار کنیم. ما می‌توانستیم سفره اطلاعاتی پهن کنیم و آدم‌هایی سر سفره‌مان بیایند که شب عروسی مرغ بخورند در حالی که روزهای قبلش هم مرغ خورده‌اند و روزهای بعدش هم خواهند خورد. اما می‌توانیم این سفره را هم ببریم جایی پهن کنیم که آدم‌های نیازمند و محروم بر سر آن بنشینند. البته از اقوام دوستان و حتی بقیه مردم هم دعوت عمومی کردیم و گفتیم اگر می‌توانید بیایید در مراسم ما شرکت کنید. جالب است که ارزیابی اولیه ما طبق آنگوشش برای حدود ۵۰۰ نفر بود اما بیش از ۸۰۰ نفر که از دیگر مناطق فقیر همان قسمت شهر هم بودند در مراسم شرکت داشتند و خدا را شکر به خوبی مراسم برگزار شد و غذای عروسی هم انگار برکت داشت و کم نیامد. من هنوز برکت این مراسم را باور نمی‌کنم.»

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

یک شنبه • ۱۷ آذر ۱۳۹۸
۱۱ ربیع الثانی ۱۴۴۱ • ۸ دسامبر ۲۰۱۹
شماره ۲۰۴۶۱

۱۴۸۲

بانوان | برنزه کردن آری یا خیر؟

۲

آشپز خانه خانه تان نامنظم است یا کنشوها؟!

روان‌شناسان ایتالیایی بر اساس نوع به هم ریختگی خانه به نوع مشکل اعضای خانه پی بردند

۳

اتاق مشاوره | شب‌ها کابوس می‌بینم دختر مورد علاقه‌ام از دواج کرده!

۳

رمز و از‌های رد و برق؛ شعبده بازی علمی ابرها

۴

باشیم و ببینند ما مراسم دیگری برگزار نخواهیم کرد. یا حتی حاضرم ۲۴ ساعته لایو اینستا زندگی‌ام بگذارم تا مطمئن شوند مراسم دیگری در کار نخواهد بود. ما به هر حال نیت‌مان خدایی بود. به نظر من بعضی وقت‌ها اگر کاری انجام دهید و هیچ کس ابرای نگیرد، باید کمی به خودتان شک کنید. چنین ایرادهایی همیشه هست و شاید نشان می‌دهد کار شما درست به انجام رسیده است.

رضایت خدا ضامن خوشبختی است

آن گونه که در خبرها و صحبت‌ها متوجه شده‌ام خود شاری و همسرش هم یک زندگی ساده و طبیعتاً خیلی از مشکلات زندگی معمول‌مارا دارند. از خانم عابدینی درباره این که چه چیزی را عامل خوشبختی در زندگی آینده‌اش می‌داند و نقش پول در این میان چقدر پررنگ است، می‌پرسم که می‌گوید: «ما هم مشکلات مالی داریم مثل همه. این چالش‌ها و استرس‌های مالی در زندگی همه ما کم یا زیاد وجود دارد منتها این نباید باعث شود دیگران را فراموش کنیم. نباید فکر کنیم پول خوشبختی را تضمین می‌کند. من همیشه سعی می‌کنم به جای این چیزها به رضایت خداوند فکر کنم. رضای خداوند که در کاری وجود داشته باشد، آن موقع می‌توان گفت خوشبختی تضمین شده است. در همین کار هم از طرف بعضی اطرافیان ابتدا نگرانی‌ها و مقاومت‌هایی وجود داشت اما این نگرانی‌ها بیشتر به خاطر گنگ بودن این اتفاق بود. خیلی‌ها تصویری از آن نداشتند. بعد که فهمیدند همه حس خوبی داشتند. من هم این پیشنهاد را اشتیاق پذیرفتم چون حس کردم رضایت خداوند در این کار وجود دارد.»

مثل همه دخترها عاشق پوشیدن لباس عروسی بودم اما...

اگر در یک فضای معمول و متداول نگاه کنیم، قطعاً خیلی از دختر خانم‌ها و خانواده‌هایشان دوست دارند مراسم عروسی‌شان باشکوه و به شکل معمولی برگزار شود. این که دختر خانمی به راحتی قبول کند که مراسم این گونه برگزار شود باید چالش‌هایی داشته باشد. کوثر عابدینی عروس خانم که متولد ۱۳۸۰ است البته وجود این مسائل را رد نمی‌کند اما می‌گوید: «من هم مثل خیلی از دختر خانم‌ها ذهنیت معمول را داشتم. من هم دوست داشتم توی آن لباس عروس در یک مراسم بزرگتر حاضر شوم اما من از همه این‌ها به خاطر شیرینی لبخند مردم محروم گذشتم. من وقتی شادی را در چهره آدم‌های دیدم تمام آن حس خوبی را که لازم داشتم می‌گرفتم و دیگر حاضر نیستم آن را با چیز دیگری عوض کنم.»